

MARKÉTA ŠICHTAŘOVÁ: VZPOURA PROTI ROZUMU

- CZ24 News | 7. ledna 2021

ČESKO: Varování: Vážení a milí čtenáři, je-li vaším koníčkem panikaření, nečtěte dál, neužili byste si ty správné grády. Pokud chcete slyšet, že za všechnu vaši osobní mizérii i mizérii světa může covid – sdělím vám, že nemůže.

Ovšem než tak učiním, poslyšte, co prohlásila slovní ratingová agentura Moody's v listopadu 2019.

Příští ekonomická recese měla mít v Evropě horší průběh než světová finanční krize v letech 2008-2009. Podle ratingové agentury Moody's měla starý kontinent napříště čekat ještě výraznější epidemie neschopnosti splácet dluhy než v roce 2008. A to bývá, pěkně prosím, krize v letech 2008-2009 považována za největší od Velké deprese z roku 1928.

V době, kdy toto proroctví agentura Moody's vyslovila, ještě nemohla lautr nic tušit o světové pandemii koronaviru COVID-19, o které se svět dozvěděl až o dva měsíce později. Byla tehdy se svým proroctvím – podobně jako já s podobným proroctvím – bílou vránou.

Když v lednu 2020 pandemie COVID-19 udeřila, začali se ekonomové, kteří předtím jedním dechem tvrdili, že žádná krize nehrozí, předhánět v tom, kdo přijde s horší prognózou.

Najednou měl svět zpomalit svůj růst. O pár dnů později už neměl růst vůbec. O další pár dnů později už měl spadnout do recese. Pak se začalo mluvit přímo o krizi. Pak o nejhorší krizi za sto let...

Byla to tedy pandemie koronaviru, která dostala světovou ekonomiku do rozvratu? Pokud ano, jak tedy mohla agentura Moody's už předtím, než o viru kdokoli cokoli věděl, čekat horší krizi než v roce 2008?

Co vlastně slovutná agentura tehdy řekla přesně? Agentura „upozornila“, že v roce 2019 bylo v Evropě dvojnásobné množství společností s nic moc dobrým ratingem B3- než před pouhými třemi lety. Konkrétně tímto hodnocením B3- agentura označuje výrazně problematické rizikové investice. Neboli společnosti, které to mají potenciálně nahnuté. A Moody's z toho celkem logicky vyvodila, že v průběhu příští recese lze očekávat mnohem větší výskyt nesplácení dluhů než v recesi předešlé. Neboli že příští recese – ať už přijde kdykoli – bude zapeklitější, než je obvyklé.

Pointa není v tom, že na to někdo v roce 2019 přišel. Ono totiž nebylo nikterak těžké tuhle Ameriku objevit; ležela nám tu přímo pod nosem. Já přesně tohle tvrdila už někdy od roku 2009. Tedy od okamžiku, kdy začalo být v průběhu krize z let 2008–2009 patrné, že evropské vlády začínají do ekonomiky silně zasahovat. Pointa je v tom, že to tolik lidí nevidělo tak dlouho. Že bylo stíženo takovou selektivní slepotou.

Připomíná to onu scénku ze staré české pohádky *Obušku, z pytle ven!*, kdy si hospodský střílí z potulného muzikanta, strčí mu prázdný talíř a předstírá, že je na něm jitrnice. A muzikant na jeho hru přistoupí a také se tváří, jak je ta jitrnice báječná. Přesně tak nám politici servírovali léta obrázek prosperující ekonomiky, ačkoli pravda byla někde úplně jinde – akorát že většina lidí jim to baštila a opravdu pod dojmem zdánlivě dobrých ekonomických statistik skutečně věřila, že prosperujeme.

Pandemii COVID-19 je dnes připisována vina na ekonomických trablech světa z roku 2020. To ale není přesné. Kdyby bývala byla světová ekonomika v předešlých letech dostatečně silná, pandemie by přišla, odešla, ekonomika by se s jistými ztrátami otřepala a šla dál. Jenomže tak tomu nebylo. Nebylo tomu tak proto, že jsme se vlastně z krize v roce 2008 nikdy úplně nezotavili. Jen jsme problémy zamaskovali, aby v roce 2020 opět vypluly na povrch. Proto to, co přišlo v roce 2020, bylo kvalitativně „jiné“ než normální recese.

Pandemie COVID-19 je vlastně velmi podobná pádu Lehman Brothers v roce 2008. O obojím se tvrdí, že to odstartovalo krizi. Jenomže v realitě jsme do krize směřovali jak v roce 2008, tak v roce 2020 – jen se obě události staly oním startovním výstřelem, který nastupující krizi demaskoval pro nejširší veřejnost.

Je pod svícnem největší tma? Zdálo se mnohým příjemnější vidět realitu přibarvenou dorůžova? Nedůvěřovali vlastnímu úsudku a nechávali se příliš ovlivnit propagandisticky vykreslovanými vizemi z médií? Všechno dohromady. To jen média a jistá část společnosti vykresluje stávající ekonomický vývoj velmi nešťastně a spíš než fakta k tomu používají ideologii.

Tak jako krize z let 2008–2009 měla své kořeny už někdy v pádu newyorských dvojčat v roce 2002, tak také vývoj v roce 2020 má kořeny mnohaleté. Papírově, statisticky, sice na první pohled Evropská unie neprocházela od roku 2008 do roku 2020 recesemi, ale současně jedinečně za cenu toho, že v mnoha zemích byly zavedeny záporné úrokové sazby, které lidem ukrájí jejich úspory přímo z bankovních účtů, jsou tištěny nekryté peníze, neuvěřitelným tempem rostou dluhy, ohromně zdražuje bydlení, ceny cenných papírů nemají nic společného s reálnou jejich hodnotou, neúnosně sílí přerozdělování ve společnosti.

V 90. letech jsme žili s představou, že hlavní dělicí čára ve společnosti se rýsuje mezi pravicí a levicí. Někdy po roce 2000 jsme si začali myslet, že hlavní dělicí čára je mezi konzervativci a liberály. Ale ne. Ani jedno není přesné. Hlavní dělicí čára po celou dobu existence

člověčího druhu byla mezi těmi, kdo používají rozum jako nástroj své obživy, a těmi, kdy rozum odmítají a místo myšlení přijímají jakousi víru: Tvrdí, že pro to a ono „existuje konsensus“, proto je to pravda.

Problém je, že konsensus není argumentem vůbec pro nic. Kdysi byl konsenzus, že Země je placatá, pak že Slunce obíhá kolem Země, pak že průmyslově vyrobené mléko je pro dítě lepší než mateřské. Argumentem jsou měření, výpočty, logická zdůvodnění. Argumentem je použití rozumu; nikoliv politická doktrína.

V ekonomické, psychické i etické krizi nejhorší za mnoho desetiletí je dnešní společnost nikoliv kvůli covidu; v krizi je společnost kvůli kolektivistické doktríně, která hlásá, že méně schopní lidé mají právo zneužívat lidi schopné a žít z jejich práce. Hlásá, že lidská bytost nemá právo existovat sama pro sebe, ale musí být obětována celku. To proto byla vypnuta ekonomika. To proto se začalo přerozdělovat. To proto záporné úroky. To proto tisk peněz. To proto dluhy. To proto znásilňování a vypínání schopných podnikatelů ve jménu živení flinků.

A tato doktrína mohla přebrat vládu jen proto, že kritické množství společnosti odmítlo používat rozum a začalo pouze přebírat názory jiných. Nechalo si vnutit víru, že schopný jednatlivec se musí obětovat pro neschopné: zavírat své obchody, svými daněmi živit lidi na kurzarbeitu i úředníky, rouškovat. „Nová“ označení sluníčkář či „dobroser“ vlastně jsou jen zmatené pokusy o pojmenování starého známého kolektivisty.

Ostatně proč myslíte, že klima-alarmisté, covid-alarmisté, genderisté či neomarxisté se tak nápadně často překrývají?

Tento text cituje pasáže z knihy Šichtařová & Pikora: Jak nepřijít o peníze (2020)

Autor: Markéta Šichtařová

Zdroj: <https://pravyprostor.cz/>